

در گفت‌وگویی اختصاصی با مدیران عامل سازمان‌های مناطق آزاد مطرح شد:

برنامه هفتم توسعه کشور

شاه‌بیت موجودیت مناطق آزاد

هفته‌نامه اقتصادی، اجتماعی

اخبار آزاد مناطق

شماره ۱۹۵ - دوشنبه
۲۸ شهریور ماه ۱۴۰۱
سال چهارم
۷۰۰۰ تومان

صفحه ۵ و ۶ را بخوانید

اقتصاددانش بنیان

مدیریت یکپارچه

برنامه هفتم توسعه

دیپلماسی اقتصادی

تولید صادرات

کریزهای اقتصادی

نصرالله ابراهیمی، مسئول اداره سازمان منطقه آزاد چابهار:

الزامات تحقق گنج پنهان در سیاست‌های کلی نظام

مجید کیانی، رئیس هیات مدیره و مدیرعامل سازمان منطقه آزاد ارس:

مناطق آزاد در آینه قانون برنامه هفتم توسعه کشور

عیسی فرهادی، رئیس هیات مدیره و مدیرعامل سازمان منطقه آزاد انزلی:

برنامه هفتم توسعه فرصتی برای تعریف و دستیابی به اهداف جدید

افشار فتح‌اللهی، رئیس هیات مدیره و مدیرعامل سازمان منطقه آزاد قشم:

تیلور نقش آفرینی مناطق آزاد در اقتصاد ملی در برنامه هفتم توسعه

تمهید مقدمات و ریزی‌های لازم در هیات دولت و مجلس شورای اسلامی می‌توانید در برنامه هفتم توسعه سهم درخوری برای مناطق آزاد اخذ نمایید، متأسفانه باید گفت که شاید کمی ساده‌نگاری باشد؛ زیرا به هر حال در مورد چارچوب برنامه‌های اقتصادی کشور در برنامه هفتم، وزیر اقتصادی قرار است نظر نهایی را ارائه دهد که در مورد مناطق آزاد کم‌لطف است و در مجلس اصلی‌ترین گروهی که باید در حمایت از مناطق آزاد برخیزند، فراکسیون مناطق آزادی است که رئیس آن، امروز تبدیل به منتقد مناطق آزاد شده است! حال خود قضاوت کنید، ریش و فیچی دست‌عزیزی است که ریشه مناطق آزاد را در برنامه ششم به چند تار موی نازک کاهش دادند. نکته مهمی که باید در بخش پایانی تجزیه و تحلیل خود موردتوجه قرار داد، این اصل است که بازیگران اصلی این برنامه (از زمان حضور در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی) در سال ۹۶، بازی رسانه‌ای و هم‌افزایی نمایندگان مجلس را علیه مرحوم ترکان به راه انداختند که براساس آن به هدف خود که همان تنزل جایگاه دبیرخانه شورایی و مناطق آزاد بود، دست یابند؛ در این دوران نیز پس از ریل‌گذاری خوبی که در قوانینی همچون تعمیم پرداخت مالیات بر ارزش افزوده، ابطال‌های قوانینی چون فعالیت بانک خارجی، طرح پیشنهادی اصلاح قانون مناطق آزاد (نابودی مشوق‌های قانونی) و... را دریافت نموده‌اند و با تعمیم قوانین سرزمین اصلی به مناطق آزاد و عدم فرمانبرداری از منویات مقام معظم رهبری، مشروعیت و حرمت قانون که همان عهد و تعهد فی مابین دولت و مردم در راستای قابل پیش‌بینی بودن آینده است را از حیز انتفاع خارج نمودند، حالا و در پرده آخر برنامه یک‌دهه‌ای خود به‌دنبال خدشه‌دار کردن تداوم فعالیت دبیری هستند که همچون مرحوم ترکان گوش به فرمان نیست، تا از قبل این اقدام، با تضعیف آینده کاری او، طرح حذف مناطق آزاد را عملیاتی سازند!

سوالی که باقی می‌ماند این واقعیت است که هدف عزیزان از تخریب مناطق آزاد و به زعم خود بازسازی آن براساس نظرات خود چیست؟ در شرایط تحریمی، تلاش مقام معظم رهبری و دولت جهت توسعه مناسبات اقتصادی کشورمان با بلوک‌های اقتصادی چون اتحادیه اقتصادی اوراسیا، سازمان همکاری شانگهای، فعال‌سازی کریدورهای بین‌المللی عبوری از کشور که از مناطق آزاد عبور می‌کنند و میل روسیه برای توسعه همه‌جانبه روابط با کشور عزیزمان؛ تضعیف و نابودی مزایا و معافیت‌های قانونی مناطق آزاد، اگر اقدامی خلاف منافع ملی و بازی در زمین دشمنان ملک و ملت نیست، پس چیست؟! بنابراین پیش از تدوین برنامه و یا تقریر متنی که حاوی خواسته‌ها و انتظارات مناطق آزاد از برنامه هفتم توسعه کشور است، باید به فکر چگونگی فرآیند تایید و تصویب آن باشید؛ چراکه نوشتن‌ها در این مملکت ظاهراً زمانی ارزش و اعتبار دارند که قدرتی پشت آن باشند، وگرنه صرفاً سیاه‌های بر روی کاغذ است و بی‌محتوا...

ترکان، که با حضور کاربزماتیک خود مانع تامین منافع عزیزان داخل دولت و نمایندگان دور دهم مجلس بود، زیر تیغ قانون متضاد با روح و فلسفه مناطق آزاد رفتند. طرفه اینکه اینکه براساس مواد ۵ تا ۲۷ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد، این سازمان‌ها نهادهایی مستقل بوده که صرفاً براساس قانون منحصر به خود، در محدوده جغرافیایی اداره می‌شوند و قوانین و مقررات دیگری را یاری تعدی و تعمیم به آن نیست. از سوی دیگر تنزل جایگاه دبیرخانه شورایی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی از حوزه نهاد ریاست جمهوری در تخلف آشکار با قوانین اداری کشور بود؛ چراکه دبیرخانه مزبور، دبیرخانه شورایی است که ریاست آن برعهده رئیس‌جمهور کشور است و در آن شورا علاوه‌بر معاونین رئیس‌جمهور، چندین وزیر عضویت داشته و دارای حق‌رأی در ارتباط با مسائل مربوط به مناطق آزاد می‌باشند. سوالی که طرف عسال گذشته بی‌پاسخ مانده، این واقعیت است که اولاً چگونه وزارت امور اقتصادی و دارایی قادر به انجام شرح وظایف اعضای شورای عالی است؟! اگر قرار بر اجرای قانون و مقررات مناطق آزاد تجاری-صنعتی بود که در برنامه‌های چهارم و پنجم، دولت و مجالس مختلف در چارچوب مواد ۳۵ و ۱۱۲ برنامه‌ها، به‌دنبال اجرای ماده ۲۷ قانون مناطق آزاد که همان تفویض اختیار و اعطای شایسته و جایگاه دولت کوچک و نماینده عالی دولت در منطقه به سازمان منطقه آزاد در هر منطقه نبودند؟! اگر قرار بر تهدیدپذیری بود که ایده شکل‌گیری قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور شکل نگرفته و به تصویب مجلس و شورای نگهبان نمی‌رسید و در ماده ۶۵ آن بر جایگاه مناطق آزاد تأکید نمی‌شد، که شده است؛ اما کسی وقتی به قانون نمی‌نهد (نه نهاد دولت و نه مجلس)، از سوی دیگر این مصوبه در مخالفت آشکار با ۱۱ سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی قرار دارد، نیاز به واگویی کردن نیست که عزیزان چقدر بر ادعای ولایت‌مداری نسنجسته، اما در عمل برخلاف منویات ایشان در حوزه مناطق آزاد عمل کرده‌اند. حال که در فصل تدوین قانون برنامه هفتم توسعه قرار داریم، بیم آن می‌رود که همان اتفاق مضر مجدداً درخصوص مناطق آزاد تکرار شود که غلبه رخ دادن آن براساس تجربه برنامه‌نویسی و اجرای مدل برنامه ششم، بیشتر ارزیابی می‌شود؛ چراکه ائتلاف نماینده و رئیس فراکسیونی که با دبیر زایوه پیدا کرده و منتقد روش مدیریتی دبیر شورایی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی به دلیل عدم فرمانبرداری از معرفی نیروی انسانی برای پست‌های کارشناسی و مدیریتی است، با وزیر که مدعی و به‌دنبال تصاحب و مالکیت بر دبیرخانه شورایی و دخالت در امور جاری، مدیریتی و قانونی مناطق آزاد بنابر قانون خودنوشت است، اجازه نمی‌دهد امیدوار به آخر و عاقبت سهم و جایگاه مناطق آزاد «از» و «در» قانون برنامه هفتم توسعه کشور باشیم!

فلذا لاجرم موظف به صدور زنگ و ناقوس هشدار و انداز به مسئولین دبیرخانه و سازمان‌های مناطق آزاد هستیم؛ چراکه در بر همان پاشنه قبلی می‌چرخد و اگر شما فکر می‌کنید که پیش از

سر مقاله
صاحب امتیاز و مدیرمسئول
مرضیه حسینی

از برنامه ششم تا هفتم، از تنزل جایگاه تا حذف مناطق آزاد
ابلاغیه ۲۶بندی مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) در ارتباط با چارچوب‌های برنامه هفتم توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی جمهوری اسلامی، بسیار هوشمندانه، آینده‌نگرانه، راهبردی و جامع است. این ابلاغیه نشان می‌دهد که رهبر انقلاب اسلامی ضمن رصد دقیق شرایط موجود، به ظرفیت‌های بالفعل و بالقوه کشور جهت ساماندهی جریان توسعه نیز توجه ویژه دارند. البته امید می‌رود تدوین و تصویب‌کنندگان برنامه هفتم توسعه نیز، با نصب‌العین قرار دادن دقیق ابلاغیه حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، شرایط بهره‌مندی بهینه از ظرفیت‌های کشور را به خوبی در این برنامه لحاظ نمایند.

یکی از پتانسیل‌های آماده و قوی ایران در راستای تسریع توسعه و ایجاد سازوکار اقتصادی مقاوم در مقابل تحریم‌های خارجی و تکانه‌های شدید داخلی، قطعاً مناطق آزاد است؛ همان رژیم حمایتی سرمایه‌گذاری که مقام معظم رهبری در قالب بند ۱۱ سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی بر توانمندی‌ها و ظرفیت‌های آن صحنه گذاشته و بر توسعه حوزه فعالیت آن تأکید نموده است. متأسفانه سهم مناطق آزاد در برنامه ششم توسعه کشور در حد منفی و صدهزار البته مخرب بود. با مشاهده اثرات تخریبی تبصره واحد ماده ۲۳ قانون برنامه ششم توسعه برای مناطق آزاد، به این باور ناائل می‌شویم که این تبصره و مصوبه، سنگ بنایی شد تا نه تنها مناطق آزاد بهره‌میتی از برنامه ششم نصیب‌شان نگردد، بلکه زمینه ایجاد امواج سهمگین و نابودکننده اساس، کارویژه، موجودیت و ماهیت کارکردی بر علیه قوانین و مزایای آنها که در طول سال‌های اخیر ریل‌گذاری شده، ظرف عسال با لطایف‌الحیل مختلف در دستور کار قرار گیرد. در مقام قیاس دوره زمانی تدوین برنامه ششم با هفتم چند نکته حائز اهمیت می‌نماید؛ نخست اینکه در زمان تدوین برنامه ششم توسعه، کسی که در مرکز پژوهش‌های مجلس مسئول پیگیری مفاد برنامه بود، امروز وزیر امور اقتصادی و دارایی کشور شده و همکار آن روز وی نیز، رئیس فراکسیون مناطق آزاد و ویژه اقتصادی است؟! آن زمان با محوریت این دو عزیز، مناطق آزاد در مجلس شورای اسلامی به بهانه نظارت‌ناپذیری و درواقع به دلیل مخالفت با روش مدیریتی دبیر فقید شورایی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، مرحوم اکبر

